

Arrest

nr. 75 097 van 14 februari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 28 november 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 oktober 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 3 januari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 januari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. FRERE en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Irakese nationaliteit te bezitten, een soennitisch moslim van Koerdische origine te zijn en afkomstig te zijn uit Suleimaniyah (Noord-Irak). U zou als receptioniste hebben gewerkt in het (M.)-hotel in Suleimaniyah. U zou er een jaar hebben gewerkt toen u werd aangesproken door iemand die Mahmud werd genoemd. Hij zou u hebben gewezen op het feit dat er gedurende dat jaar dat u als receptioniste werkte er steeds een man een kamer vroeg, die daarna werd gevolgd door een vrouw, Gulala genaamd. De naam van de man die kwam 'kameren' was Ahmed. Hij zou u hebben verweten dat u het dit koppel gemakkelijk had gemaakt om elkaar in het hotel te zien. Hij zou u hebben verplicht in deze zaak te getuigen op de stammenraad. U zou dit hebben geweigerd, waarop u verschillende malen

lastig werd gevallen door de Mahmud en zijn familie. De stam 'Khalay Khola Soer' waartoe Mahmud behoorde, was u bekend als een gewelddadige stam. Zij zouden u verschillende malen hebben lastig gevallen tot u uiteindelijk besloot naar de Turkse grens te trekken. Daar zou uw man een smokkelaar hebben gevonden die u had beloofd om u naar een veilige plaats te brengen. U zou samen met uw dochter Roz Irak hebben verlaten op 25 mei 2011. Uw man zou met uw zoon Hoz en dochter Soz teruggegaan zijn naar Suleimaniyah. Via Turkije en een voorts onduidelijke reisroute kwam u op 31 mei 2011, samen met uw tweede dochter Roz, aan in België. De volgende dag diende u een asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten voor: uw nationaliteitsbewijs, uw identiteitskaart, uw rijbewijs, de identiteitskaart van uw dochter, een kopie van een vakbondskaart toerisme, een werkattest van het hotel, een attest van de hotel- en restaurantvereniging, een opleidingscertificaat en een werkattest KVRA (Kurdistan Villages Reconstruction Organisation).

B. Motivering

Er dient, na uw gehoor op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) te worden opgemerkt dat u noch aannemelijk hebt gemaakt uw land van herkomst te hebben verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals begrepen onder de conventie van Genève, noch aannemelijk hebt gemaakt een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals begrepen onder de definitie van subsidiaire bescherming en wel om volgende redenen.

Ten eerste dient te worden gewezen op de frappante divergentie tussen uw verklaringen die u aflegde in de vragenlijst van het CGVS, opgesteld met de hulp van een medewerker van DVZ (vragenlijst CGVS, dd. 09/06/2011) en de verklaringen die u aflegt tijdens het gehoor op het CGVS. Zo verklaarde u in de vragenlijst van het CGVS dat Mahmud, de persoon die lastigviel, beweerde dat Gulala zijn schoonzus was (vragenlijst CGVS, pg.3). Dit terwijl u tijdens het gehoor op het CGVS beweert dat Ahmed (de vader) en Mahmud (de aanklager) broers waren waardoor de minnares van Ahmed bezwaarlijk door Mahmud als zijn 'schoonzus' kan worden bestempeld (CGVS, pg.10). U met deze incoherentie geconfronteerd, stelt u opeens dat er ook nog een tweede Ahmed in het spel was, namelijk een Ahmed die familie was van Gulala en dat beide families u onder druk zouden hebben gezet om te getuigen (CGVS, pg.10). Er dient eveneens te worden opgemerkt dat u nooit eerder gewag heeft gemaakt van het feit dat de familie van Gulala u eveneens bedreigde. U stelt dat men u in de vragenlijst van het CGVS daar geen vragen over had gesteld (CGVS, pg.10). Dient echter te worden opgemerkt dat u tijdens het gehoor uitgebreid de tijd had gekregen om uw volledige relaas te vertellen, u daar eveneens uitgebreid bent op ingegaan én u initieel enkel heeft vermeld dat de bedreigingen uitgingen van Mahmud en zijn stam (CGVS, pg.8). Meer nog, nergens uit uw verklaringen valt er ook maar één verwijzing te bespeuren naar enige moeilijkheden met de andere partij, nl. de familie van Gulala (CGVS, pg.8). U stelt dat de familie van Mahmud u meer onder druk had gezet dan de familie van Gulala, maar dit verklaart onvoldoende waarom u de problemen met de familie van Gulala nooit eerder heeft vermeld.

Immers, de context van uw relaas verandert helemaal nadat u verklaarde dat er een tweede Ahmed in het spel was. Immers, de eerste versie van uw relaas gaat over iemand die zijn schoonzus had gezien met een andere man in het hotel, u verweet dat u het voor dit koppel gemakkelijk had gemaakt om af te spreken, u verweet dit nooit te hebben gemeld aan zijn stam, en u verplichtte te komen getuigen tegen dit koppel op de stambijeenkomst (zie vragenlijst CGVS, pg.3 en verklaring CGVS, pg.8). Volgens de tweede versie van uw relaas kreeg u problemen met maar liefst twee families die u onder druk zetten en u wilden gebruiken: de ene om de waarheid te vertellen, de andere om te liegen en een valse getuigenis af te leggen (CGVS, pg.10-11). Deze plotse wending in uw verklaringen tast de geloofwaardigheid van uw relaas in ernstige mate aan.

Bovendien kunnen er eveneens vragen worden gesteld bij het verloop van de gebeurtenissen zoals u deze schetst. Zo zou de familie van Ahmed en Mahmud, aangenomen dat zij broers zijn, bekend staan als een uiterst gewelddadige en explosieve familie. U geeft het voorbeeld van een moord die zij hadden gepleegd (CGVS, pg.8), alsook het voorbeeld van iemand die door hen zou zijn beschoten met maar liefst 36 kogels (CGVS, pg.13). Een buurman van de familie zou ongevraagd zijn auto een stukje voor het huis van de familie hebben geparkeerd en kreeg daarom een schot in het been (CGVS, pg.13). Bovendien waren zij evenmin mild geweest in hun bedreigingen ten opzichte van u. U geeft aan dat zij ermee dreigden u te verkrachten en te vermoorden, uw kinderen te zullen vermoorden en het huis en uw kinderen in brand te steken mocht u niet komen getuigen op de stambijeenkomst (CGVS, pg.13). Ondanks de ernst van deze dreigementen zou uw echtgenoot na uw vertrek uit Irak toch in jullie huis zijn blijven wonen (CGVS, pg.14). Meer nog, de familie van Ahmed en Mahmud zou na uw vertrek nog driemaal bij hem zijn langs geweest vooraleer hij besloot te verhuizen (CGVS, pg.14). Dat uw familie, wetende dat u te maken had met een uiterst gewelddadige familie die zware bedreigingen had geuit, gewoon terug naar uw huis ging wonen, is dan ook zeer opmerkelijk te noemen. Toch wanneer u zelf op dat ogenblik al had besloten het land te verlaten wat impliceert dat u de dreigementen zeer

ernstig nam. Na de verhuis van uw echtgenoot en kinderen zou uw man zelf ook nog twee maal zijn lastig gevallen op zijn werkplaats (CGVS, pg.14). Merkwaardig genoeg kunt u echter niet duiden wanneer deze feiten zich hebben voorgedaan na uw vertrek (CGVS, pg.14).

U stelt dat jullie in het hotel in verschillende shiften aan de receptie werkten, dat u van één van deze shiften de receptieverantwoordelijke was in het hotel en dat u bijkomend nog twee ondergeschikten had die eveneens de receptie verzorgden, namelijk Adnan en Shero (CGVS, pg.7). In deze context is het wel zeer merkwaardig dat u de volle verantwoordelijkheid zou moeten dragen voor het gedrag van het 'overspelige' koppel en uw andere collega's niet. Blijkt echter dat u Adnan en Shero nooit heeft gevraagd of zij eveneens werden lastig gevallen door de stam van Ahmed en Mahmud (CGVS, pg.12). U geeft aan dat u de verantwoordelijke was (CGVS, pg.12). Dient echter te worden opgemerkt dat zij eveneens als getuigen op de stammenraad konden worden opgevorderd, zeker wanneer bleek dat u niet geneigd was op deze eis in te gaan. Indien Mahmud zijn slag wilden thuishalen, zal het voor hem niet zoveel hebben uitgemaakt wie precies de getuigenis zou afleggen, zolang er maar een getuigenis ten laste van het koppel zou worden afgelegd. Er mag worden aangenomen dat de identiteit van de getuige in dezer ondergeschied was. Het is frappant dat u uw collega's nooit heeft bevraagd over deze zaak of hen minstens zou hebben gewaarschuwd voor deze malafide persoon. U geeft aan dat de eigenaar van het hotel u zei dat u geen informatie mocht doorgeven omdat anders het imago van het hotel zou worden beschadigd (CGVS, pg.12). In overweging genomen dat zij wel degelijk gevaar konden lopen, valt het moeilijk te geloven dat u het imago van het hotel hiermee zou beschadigen, wel integendeel.

Gezien bovenstaande observaties kan er onvoldoende geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde asielmotieven en kan u de vluchtelingenstatus niet worden toegekend. De documenten die u ter staving van uw asielaanvraag voorlegde, namelijk uw nationaliteitsbewijs, uw identiteitskaart, uw rijbewijs, de identiteitskaart van uw dochter, een kopie van een vakbondskaart toerisme, een werkattest van het hotel, een attest van de hotel- en restaurantvereniging, een opleidingscertificaat, een werkattest KVRA (waarvan de Engelse versie opvallende schrijffouten bevat) kunnen bovenstaande appreciatie niet in gunstige zin wijzigen. Deze betreffen enkel gegevens over uw identiteit, afkomst en functies die u heeft uitgeoefend. Deze elementen staan momenteel niet ter discussie. Deze stukken leveren echter geen bewijs voor de door u voorgehouden problemen met bovenvermelde stam.

Ten slotte blijkt uit uw verklaringen dat u afkomstig bent uit Suleimaniyah (Noord-Irak). Uit een analyse van de situatie in Irak blijkt dat er op dit ogenblik in Noord-Irak geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet bestaat. Zoals blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan u een kopie bij het administratief dossier aantreft, is de situatie op dit ogenblik niet van die aard dat er voor burgers sprake kan zijn van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Bijgevolg kan u evenmin de status van subsidiaire bescherming worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster beroept zich in een enig middel op een schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève, van de artikelen 48/1, 48/2, 48/3, 48/4 § 2 b, en 48/5, 52 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (verder: vreemdelingenwet) alsook op de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Blijkens het feitenrelaas zoals weergegeven in het verzoekschrift, werd verzoekster bedreigd door Ahmed omdat zij het mogelijk had gemaakt dat een zekere Mahmud zijn minnares Gulala in het hotel kon ontmoeten.

Verzoekster voert aan dat zij reeds heeft aangehaald dat haar verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) veel beperkter waren dan op het CGVS, enerzijds omdat haar gesteld werd dat zij alles zou kunnen uitleggen op het CGVS, en anderzijds omdat zij nog verward was. Zij meent dat uit het gehoorverslag duidelijk blijkt dat zij niet uitgebreid de tijd heeft gehad om verklaringen af te leggen.

Verzoekster stelt dat haar echtgenoot nog anderhalve tot twee maanden in de woning bleef maar dat de kinderen werden ondergebracht bij hun oom. Haar echtgenoot heeft geen directe bedreigingen gehad doch hij is ook vertrokken nadat de belagers zich tot hem hebben gericht.

Verzoeksters hotelverantwoordelijke stelde dat zij moest vertrekken en niets mocht zeggen om het imago van het hotel geen schade te berokkenen. Het is niet vreemd dat zij werd aangesproken omdat zij verantwoordelijke was van het onthaalpersoneel.

2.2.1. Krachtens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de vreemdelingenwet dient het verzoekschrift de middelen te bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. De uiteenzetting van een "middel" vereist dat zowel de geschonden geachte rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid, alsook de wijze waarop die regel of dat beginsel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden. Het middel is niet ontvankelijk voor zover verzoekster de schending aanvoert van artikel 48/1 van de vreemdelingenwet aangezien dit wetsartikel niet bestaat. Het middel is evenmin ontvankelijk voor zover verzoekster de schending aanvoert van artikel 52 van de vreemdelingenwet aangezien zij nalaat uiteen te zetten op welke wijze voormeld artikel geschonden is.

De formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Uit de bewoordingen van het verzoekschrift kan afgeleid worden dat verzoekster in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor haar leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van haar asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van haar vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Zij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op haar de verplichting rust om haar volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Hoewel het gehoor in het kader van het opstellen van de 'vragenlijst' (administratief dossier, stuk 9) niet de bedoeling heeft om exhaustieve verklaringen op te nemen, dienen de essentiële elementen ter ondersteuning van de asielaanvraag op correcte wijze te worden medegedeeld. Uit voormelde vragenlijst blijkt dat verzoekster verklaarde dat Ahmed, zoon van het hoofd van een stam, kwam kameren in verzoeksters hotel en dat zij werd bedreigd door Mahmud. Op het gehoor van het CGVS verklaarde zij echter dat Mahmud kwam kameren en vermeldde zij niet, ondanks vraagstelling over diens positie in de stam, dat hij de zoon van het stamhoofd was (p.9). Verzoekster legde ook incoherente verklaringen af aangaande Galula en bedreigingen door families, zoals terecht gemotiveerd in de bestreden beslissing en door de Raad overgenomen. Voormelde elementen hebben betrekking op de grond van verzoeksters asielrelaas en ondermijnen dan ook haar geloofwaardigheid.

De bestreden beslissing motiveert ook terecht aangaande de context van de bedreigingen dat het niet aannemelijk is dat verzoekster zich niet informeerde of haar ondergeschikten ook bedreigd werden en dat het niet de positie van de persoon doch wel de kennis aangaande het overspelige gedrag van een hotelbezoeker doorslaggevend is.

Voormelde vaststellingen leiden tot de ongeloofwaardigheid van verzoeksters relaas. Kritiek op de overige motieven alsook de bijgebrachte documenten kunnen niet leiden tot een andere oordeelsvorming.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.2. De Raad stelt vast dat verzoekster geen specifieke elementen aanbrengt inzake het subsidiair beschermingsstatuut en ontwaart na kennisneming van het dossier, de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas mede in acht genomen, geen elementen die de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, rechtvaardigen

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien februari tweeduizend en twaalf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS